

[Industriministeren]

alvorlig, at EFs Ministerråd i oktober 1980 erklærede »åbenbar krisetilstand« på stålområdet for første gang i Det europæiske Kul- og Stålfællesskabs 30-årige historie, og EF-Kommissionen iværksatte produktionskvotering med virkning fra 1. oktober 1980 i henhold til artikel 58 i traktaten om Det europæiske Kul- og Stålfællesskab. Prisfaldet for stål synes foreløbig standset, men de begrænsede salgsmuligheder er fortsat en stærk økonomisk belastning for stålindustrien, og situationen på stålmarkedet efter 1. juli 1981, hvor den nuværende kvotaordning udløber, er endnu ikke endeligt afklaret.

Stålvæskens vanskeligheder skyldes således de for tiden herskende markedsforhold og ikke aktuelle vanskeligheder for værkets forsyning med skrot. Forholdet mellem selskabets salgspriser for stål og de gennemsnitlige indkøbspriser for skrot er ikke forringet i forhold til 1980 og er væsentlig gunstige end i 1979.

Indgreb over for eksporten af skrot til andre EF-lande med henblik på at skabe kunstigt lave skrotpriser i Danmark ville stride imod EFs fundamentale principper om varernes frie bevægelser inden for Fællesskabet – principper, som bl. a. er afgørende for Det Danske Stålvæskes betydelige salg af færdigt stål i andre EF-lande. Direkte indgreb over for eksporten af skrot til andre EF-lande er derfor ikke mulige; men eksport til tredjelande af skrot, som Stålvæsket kan anvende, tillades ikke for tiden.

Spm. nr. 894

Til *justitsministeren* (7/4 81) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Kan ministeren tilslutte sig, at en central og landsdækkende registrering af ungdomsnarkomaner er nødvendig for i det hele taget at løse narkoproblemet?«

Begrundelse

Vi mener, at centralregistrering på landsplan er en absolut nødvendighed, hvis vi i det hele taget skal gøre os forhåbninger om at løse ungdomsnarkoproblemet.

Registrering er jo gjort til et uartigt ord, men i virkeligheden må vi sige, at den gode hensigt helliger midlet.

Registrering er bl. a. nødvendig for at undgå, at narkomaner samtidig lader sig behandle 2 eller flere steder i landet. Vi må følge den enkelte narkoman, bl. a. for at vide, hvordan den valgte behandlingsmåde individuelt virker.

Men en central registrerings vigtigste opgave er også at danne grundlag for forskning på hele narkobehandlings- og helbredelsesområdet. Vi mener, der er mange væsentlige argumenter, der begrundes, at en lov desangående snarlig bør gennemføres.

Den hidtil eneste hindring for at gennemføre en narkomanregistrering er – mærkværdigvis nok – at et stort antal narkobehandlere ikke ønsker landsregistrering. Narkomanerne og deres pårørende ønsker nemlig en centralregistrering. Det fænomen burde man til eftertanke.

Besvarelse (21/4 81):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Spørgsmålet om registrering af narkomaner har tidligere været rejst, ligesom spørgsmålet har været drøftet i Folketinget.

Det er justitsministeriets opfattelse, at der ud fra politi- og anklagemæssige grunde ikke er behov for en særlig registrering af ikke-kriminelle narkomaner.

Justitsministeriet kan ikke tage stilling til, hvorvidt der ud fra andre grunde, herunder behandlingsmæssige grunde, er et behov herfor.

Spm. nr. 896

Til *socialministeren* (9/4 81) af:

Agnete Laustsen (KF):

»Vil ministeren fremlægge beregninger, der viser, hvilke konsekvenser den 17. almindelige vurdering vil få ved fastsættelsen af socialindkomsten for en række forskellige indkomstgrupper i bl. a. typiske parcelhuse, landbrugsejendomme, erhvervsjendomme samt ejerlejligheder?«

Besvarelse (21/4 81):

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Ministeriet for skatter og afgifter, skattedepartementet, har oplyst, at den samlede ejendomsværdi ved 17. alm. vurdering pr. 1. april 1981 skønnes at medføre en stigning på ca.